

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator													
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
קנה אף על גב דלא משך, דכיון דלא קפיד - קנה, דכי חליפין דמי.															מז.
ויש לו עליו אונאה - דמכור לי באלו קאמר ליה.															מז.
מכור לי באלו - קנה, ואין לו עליו אונאה.	רב אבא אמר רב הונא:														מז.
פשיטא, דמים ואין מקפיד עליהן, הא קאמרינן דקני, דכחליפין דמו. חליפין ומקפיד עליהן מאי?															מז.
הרי שהיה תופש פרתו ועומד, ובא חבירו ואמר לו: פרתך למה? - לחמור אני צריך. - יש לי חמור שאני נותן לך. פרתך בכמה? - בכך וכך. - חמורך בכמה? - בכך וכך. משך בעל החמור את הפרה, ולא הספיק בעל הפרה למשוך את החמור עד שמת החמור - לא קנה בעל החמור את הפרה.	רב אדא בר אהבה, תא שמע:														מז.
שמע מינה: חליפין ומקפיד עליהן - לא קנה.															מז.
אטו חליפין בשופטני עסקינן, דלא קפדי? אלא: כל חליפין מיקפד קפדי, וקנה. והכא במאי עסקינן - דאמר ליה: חמור בפרה וטלה, ומשך את הפרה ועדיין לא משך את הטלה, דלא הוה ליה משיכה מעליא.	רבא:														מז.
מכור לי באלו - קנה, ויש לו עליו אונאה.	אמר רב: [רב הונא]														מז.
לימא סבר רב הונא מטבע נעשה חליפין															מז.
לא, רב הונא סבר לה כרבי יוחנן															מז.
דבר תורה מעות קונות. ומפני מה אמרו משיכה קונה - גזירה שמא יאמר לו: נשרפו חטיך בעלייה.	דאמר: [רבי יוחנן]														מז.
מלתא דשכיחא - גזרו בה רבנן, ומלתא דלא שכיחא - לא גזרו בה רבנן.															מז.
אין מטבע נעשה חליפין.	מר הונא בריה דרב נחמן לרב אשי: אתון הכי מתניתו לה, אנן הכי מתנינן לה: וכן אמר רב הונא:														מז.
במה קונין?															מז.
בכליו של קונה, דניחא ליה לקונה דלהוי מקנה קונה, כי היכי דלגמר ולקני ליה.	רב:														מז.
בכליו של מקנה	לוי:														מז.
כדבעינן למימר לקמן.															מז.
וללוי, דאמר בכליו של מקנה, הא קני ארעא אנב גלימא. אם כן, הווי ליה נכסים שיש להן אחריות ונקנין עם נכסים שאין להן אחריות, ואנן איפכא תנן: נכסים שאין להן אחריות נקנין עם נכסים שיש להן אחריות	רב הונא מדסקרתא לרבא:														מז.
אי הוה לוי הכא הוה מפיק לאפק פולסי דנורא מי סברת גלימא מקנה ליה? בההיא הנאה דקא מקבל מיניה - גמר ואקני ליה.	אמר ליה: [רבא]														מז.
כתנאי:															מז.
(רות ד') וזאת לפנינו בישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו. גאולה - זו מכירה, וכן הוא אומר (ויקרא כ"ז) לא יגאל. תמורה - זו חליפין, וכן הוא אומר (ויקרא כ"ז) לא יחליפנו ולא ימיר אותן, לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו. - מי נתן למי? - בועז נתן לגואל.	[ת"ק]														מז.
גואל נתן לבעז.	רבי יהודה:														מז.
קונין בכלי, אף על פי שאין בו שוה פרוטה.	תנא:														מז.
לא שנו אלא בכלי, אבל בפירי - לא.	רב נחמן:														מז.
אפילו בפירות.	רב ששת:														מז.
מאי טעמא דרב נחמן: אמר קרא נעלו נעל - אין, מידי אחרניא - לא.	[רב נחמן]														מז.
מאי טעמיה דרב ששת - אמר קרא: לקים כל דבר.	[רב ששת]														מז.
לרב נחמן נמי, הכתיב לקים כל דבר															מז.
ההוא לקים כל דבר דניקנין במנעל.	[רב נחמן]														מז.
ורב ששת נמי, הכתיב נעלן															מז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מה נעלו דבר המסויים - אף כל דבר המסויים, לאפוקי חצי רמון וחצי אגוז, דלא.	אמר לך רב ששת:										!	◇
כמאן כתבינא האידנא במנא דכשר למקניא ביה.	רב ששת בריה דרב אידי:										^	◇
במנא - לאפוקי מדרב ששת											!	◇
דאמר קונין בפירות.	דאמר: [רב ששת]										!	
דכשר - לאפוקי מדשמואל											!	◇
קונין במרוקא.	דאמר: [שמואל]										!	
למקניא - לאפוקי מדלוי											!	◇
דאמר בכליו של מקנה	דאמר: [לוי]										!	
קא משמע לן למקניא - ולא לקניי.											!	
ביה - רב פפא אמר: למעוטי מטבע	[רב פפא]										!	◇
למעוטי איסורי הנאה.	רב זביד ואיתימא רב אשי:										!	◇
ביה - אמר רב פפא: למעוטי מטבע.	איכא דאמרי: [רב פפא]										!	◇
דכשר - אמר רב זביד ואיתימא רב אשי: למעוטי איסורי הנאה. אבל מוריקא לא אצטריך.	[רב זביד ואיתימא רב אשי]										!	◇
אסימון קונה את המטבע וכו'.												■ <
מאי אסימון?												^
מעוטי הניתנות בסימן לבית המרחץ.	רב:										!	◇
אין מחללין מעשר שני על אסימון, ולא על מעוטי הניתנות בסימן לבית המרחץ.	מיתיבי:										!	◇
מכלל דאסימון לאו מעוטי הניתנות בסימן לבית המרחץ											!	
וכי תימא פרושי קמפרש											!	
והא לא תנא הכי											!	
מחללין מעשר שני על אסימון, דברי רבי דוסא.	[רבי דוסא]										!	◇
אין מחללין.	חכמים:										!	◇
שאין מחללין על מעוטי הניתנות בסימן לבית המרחץ	ושוין:										!	◇
מאי אסימון - פולסא.	אלא אמר רבי יוחנן:										!	◇
ואדא רבי יוחנן לטעמיה											!	
רבי דוסא ורבי ישמעאל אמרו דבר אחד.	דאמר רבי יוחנן:										!	◇
רבי דוסא - הא דאמרן.											!	
רבי ישמעאל מאי היא											!	
(דברים י"ד) וצרת הכסף בידך - לרבות כל דבר הנצטר ביד, דברי רבי ישמעאל.	דתניא: [רבי ישמעאל]										!	◇
לרבות כל דבר שיש עליו צורה.	רבי עקיבא:										!	◇
כיצד? משך הימנו פירות ולא נתן לו מעוטי - אינו יכול לחזור בו וכו'.											!	■ <
דבר תורה מעוטי קונה, ומפני מה אמרו משיכה קונה - גזירה שמא יאמר לו נשרפו חטיף עלייה.	רבי יוחנן:										!	◇
סוף סוף, מאן דשדא דליקה בעי שלומן?											!	
אלא, גזירה שמא תפול דליקה באונס. אי מוקמת להו ברשותיה מסר נפשיה, טרחה ומציל, ואי לא - לא מסר נפשיה טרחה ומציל.											!	◇
משיכה מפורשת מן התורה.	ריש לקיש:										!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge-שאלה ^ question- ! תירוץ- answer- proof-ראיה
---	--

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי טעמא דריש לקיש - אמר קרא: (ויקרא כ"ה) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך - דבר הנקנה מיד ליד.												◇	מז:
מיד - למעוטי קרקע דלית בה אונאה.	רבי יוחנן:											◇	מז:
וריש לקיש									⚡				מז:
אם כן לכתוב קרא וכי תמכרו ממכר מיד עמיתך אל תונו, או קנה למה לי? שמע מינה למשיכה.	[ריש לקיש]								!			◇	מז:
ורבי יוחנן: או קנה מאי עביד ליה?									⚡				מז:
מיבעי ליה לכדתניא:	[רבי יוחנן]								!			◇	מז:
וכי תמכרו ממכר אל - תונו אין לי אלא שנתאנה לוקח, נתאנה מוכר מנין? תלמוד לומר או קנה אל תונו.	[דתניא]								!	■		◇	מז:
וריש לקיש									⚡				מז:
תרתין גמר מיניה.	[ריש לקיש]								!			◇	מז:
כל שהכסף בידו - ידו על העליונה. מוכר הוא דמצי הדר ביה, לוקח לא מצי הדר ביה.	תנן, רבי שמעון:								⚡	■		◇	מז:
אי אמרת בשלמא מעות קונות - משום הכי מוכר מצי הדר ביה, לוקח - לא מצי הדר ביה. אלא אי אמרת מעות אינן קונות - לוקח נמי ליהדר ביה?									⚡			◇	מז:
אליבא דרבי שמעון - לא קאמינא, כי קאמינא - אליבא דרבנן.	אמר לך ריש לקיש:								!			◇	מז:
בשלמא לריש לקיש - היינו דאיכא בין רבי שמעון לרבנן. אלא לרבי יוחנן, מאי איכא בין רבי שמעון לרבנן?									⚡			◇	מז:
איכא בינייהו דרב חסדא									!				מז:
כדרך שתקנו משיכה במוכרין כך תקנו משיכה בלקוחות.	דאמר רב חסדא:								!	■		◇	מז:
רבי שמעון - לית ליה דרב חסדא	[רבי שמעון]								!	■	◆	◇	מז:
רבנן אית להו דרב חסדא.	[רבנן]								!	■	◆	◇	מז:
אבל אמרו מי שפרע מדור המבול הוא עתיד ליפרע ממי שאינו עומד בדיבורו.	תנן:								⚡	■		◇	מז:
אי אמרת בשלמא מעות קונות - משום הכי קאי באבל, אלא אי אמרת מעות אינן קונות - אמאי קאי באבל?									⚡			◇	מז:
משום דברים.									!			◇	מז:
ובדברים מי קאי באבל?									⚡				מז: